

[Finansministeren.]

til alt, ikke interesserede i denne Bestemmelse. (*Kristen Amby*: Jo!) Ja, men de bør ikke være det. Hvis de er det til Trods herfor, er det, fordi de ikke er klar over, at for dem vilde det i Virkeligheden være en betydelig Lettelse, om denne Bestemmelse ændres.

Men det er det principielle, og jeg ønsker i og for sig ikke at rejse en principiel Diskussion i Øjeblikket. Jeg ønsker ikke — ud over disse Svarbemærkninger — at stille Tingene skarpt op; jeg ønsker kun at sige, at det er praktisk forsvarligt og hensigtsmæssigt i Øjeblikket, om man for denne Skats Vedkommende gennemfører en saadan Bestemmelse, og paa Baggrund af hele den varme Hjertelighed, hvormed mit Forslag er blevet mødt, vilde jeg gerne gøre denne Bemærkning om en Detaille, for selv en Detaille kan spille en Rolle i saa stor en Historie, som der her fra Oppositionens Side er lagt op til.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen var inde paa en Række Forslag. Jeg ved ikke, hvordan det er gaaet med det Forslag, det ærede Medlem peger paa i Tjekkoslovakiet. Jeg troede for Resten ikke, at man i disse mere eller mindre nye demokratiske Lande havde saa store Indtægter, som det ærede Medlem nævnte: 24 000 Kr., og betydelige Formuer, men jeg forstaaer, der er en vis Udvingling i Gang dernede, som kan være af Interesse.

Det ærede Medlem sagde, at det var uheldigt at komme med dette Forslag lige op til Jul. Ja, jeg er ogsaa ked af, at Julen ligger lige i Forbindelse med mit Skatteforslag, men jeg kan jo ikke ændre Kalenderen — jeg beklager det meget, og det ved det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen ogsaa udmærket godt. Jeg opfatter det ærede Medlem Hr. Alfred Jensens Tale, selv om den var temmelig kategorisk i sin Afslutning, derhen, at han er fuldkommen klar over, at et Forslag som det, han skitserede, er der ingen, ud over maaske nogle af hans egne Partifæller ude i Landet, der tager alvorligt. Det, det drejer sig om i denne Sag, det vil jeg fremhæve over for det ærede Medlem, er: Skal vi lade Tingene køre, som de bedst kan — og det er et Ansvar, der maa deles af flere, hvis det ender dér —, eller skal vi søge gennem en ændret Beskatning, der i væsentlig Grad lægger Byrden paa den direkte Beskatning, eller skal vi ende dér, hvor vi har været inde tidligere — noget, som det ærede Medlem har kritiseret stærkt —, at vi simpelt hen kører videre paa den indirekte Beskatning, hvis det ærede

Medlem og hans Parti vil unddrage sig et stemmemæssigt Medansvar for det Forslag, der her foreligger. Dér ligger Kærnen i Sagen. Det ærede Medlem og hans Parti kommer til at tage Standpunkt. Jeg haaber, at dette Standpunkt vil blive taget ud fra denne Opfattelse, og jeg opfatter det ærede Medlems Tale saadan, at de, der gør stærkest, jo ikke altid bider voldsomt, og at der derfor kan naas noget, inden denne Sag er endeligt færdigbehandlet her i Tinget.

Jeg kan sikkert faa det høje Tings Tilgivelse for, at jeg ikke paa dette Tidspunkt af Dagen vil gaa ind paa en Række Enkeltheder. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Fru Gloerfelt-Tarp, at det Spørgsmaal, hun har rejst her, kan rejses igen i Udvalget, hvor vi kan forhandle om det. Jeg gad vidst, om det er muligt paa nuværende Tidspunkt at gennemføre den Reform, det ærede Medlem tilsigter. Jeg har adskillig Sympati for det ærede Medlems Standpunkt, men afgørende for, om det kan gennemføres, er det, om de praktiske Forudsætninger er til Stede. Derom haaber jeg en Diskussion kan finde Sted i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal med disse Bemærkninger takke de Ordførere, der helt eller delvis har ytret Interesse i positiv Henseende for Forslaget, og udtrykke Haabet om, at de ærede Ordførere, der tidligere har haft meget Ansvar at varetage, ikke saa hurtigt og navnlig ikke i denne Julestemning vil lade det i Stikken.

Laurits Pedersen: Ja, der er jo ingen Grund til at trække Tiden ud med lange Taler nu, men efter hele den Stemmeføring, som den højtærede Finansminister naaede op til for et Øjeblik siden, er det nødvendigt at sige et Par Ord til ham.

Den højtærede Finansminister taler om Samarbejdets Betydning. Ja, det havde været rart, om vi havde hørt lidt om det før Valget, i den gamle Regerings Tid. Men man havde ikke Indtryk af, at det var det, der laa den daværende Opposition paa Sinde: at det gjaldt om at finde frem til et Samarbejde. Det var i Virkeligheden først opad Valget, at den over for Vælgerbefolkningen talte om, at vi skulde have et Samarbejde. Vi havde Indtryk af, at det for den daværende Opposition først og fremmest drejede sig om paa ethvert Tidspunkt, hvor der var Lejlighed til det, at lave Spektakel og Rummel her i Salen over for den siddende Regering, og derfor gør det ikke større Indtryk paa os, naar den højtærede Finansminister her taler om Samarbejdets Betydning. Det tyngede ikke den daværende Opposition,